

Arrest

nr. 61 899 van 20 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. VANDERMEEREN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine en afkomstig van Artashat, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. Sinds 2004 bent u lid van de oppositiepartij HHSh (Armeense Nationale Beweging). Uw vader M.A (...) was een actief lid van de HHSh. Sinds september, het moment waarop Levon Ter-Petrosyan zich kandidaat stelde voor de presidentsverkiezingen, nam u deel aan verkiezingscampagnes. Begin december 2007 werd u samen met uw vader en broer opgepakt door de politie. U werd toen geslagen omdat u weigerde een verklaring te ondertekenen die compromitterend was voor uw vader en andere leden van de HHSh. Uw

vader en broer werden toen ook geslagen. U werd meermaals door de politie meegenomen die u probeerde te overtuigen om te stoppen met uw activiteiten voor de oppositie. Op 7 februari 2008 werd u thuis meegenomen door de politie n.a.v. uw deelname aan een demonstratie die dag voordien. Na een gesprek mocht u beschikken maar uw paspoort werd ingehouden. U heeft die dag uw vader ook bij de politie gezien. U was vertrouwenspersoon/proxy tijdens de verkiezingen op 19 februari 2008 voor Levon Ter Petrosyan. U werd als proxy geregistreerd bij de kiescommissie door uw partij en ontving uw accreditatie op het lokale partijbureau in Artashat van de voorzitter van de HHSh daar, H.H. (...). U en uw vader waren proxy voor hetzelfde kiesbureau, school nr.1, in Artashat. In de namiddag rond 13-14u werden u, uw vader en nog een proxy van de "Erferis"-partij met geweld door de politie uit het kiesbureau gezet omdat jullie fraude wilden aanklagen. Uw vader is dit gaan melden bij het hoofdkwartier van de HHSh maar u ging naar huis. Jullie namen hierna deel aan de protestacties van de oppositie op het Operaplein. 's Ochtends op 1 maart 2008 was u aanwezig op het Operaplein. Uw vader kwam u waarschuwen dat het plein aangevallen werd door het leger en dat u en uw broer Araik moesten vluchten. U en uw broer vluchtten weg maar kwamen onderweg een speciale eenheid tegen (zwarte uniformen). U werd geslagen met een rubberen stok en uw broer kreeg een elektroshock op zijn dij. U en uw broer zochten onderdak bij iemand in de buurt. Uw broer kreeg in het geheim medische hulp bij een familielid. Diezelfde avond (20-21u) wou u naar de buurt van het stadhuis gaan maar de straten waren afgezet door het leger en de politie. U geraakte maar tot aan Prospekt Mashtots waar de straat geblokkeerd was. U zag toen dat een jongeman werd neergeschoten (hoofdwonde) aan de kant van de barricade waar de ordediensten stonden. Direct kwam er dan een personenwagen en 4-5 mannen in burger namen het lichaam mee en een watertank spoot de straat proper. U bleef in shock op dezelfde plaats staan en merkte dat er vanuit een wagen gefilmd werd om het vandalisme en de activiteiten van de mensen vast te leggen. U denkt dat u toen ook gefilmd werd. U ging naar een vriendin en bracht uw ouders op de hoogte. Via uw familie kwam u te weten dat u gezocht werd door de politie, zogezegd omwille van verstoring van publieke orde en wangedrag. Als getuige van deze moord was u echter ongewenst voor de autoriteiten. U vreest uit de weg te worden geruimd zodat het incident waarvan u getuige was niet bekend zou worden. Ongeveer één week later ging u onderduiken in Hors. In die periode kwam de politie nog regelmatig naar uw huis op zoek naar u. Uw vader werd ook een week vastgehouden door de politie omwille van u. Er werd besloten dat u het land moest verlaten. Enkele dagen later kwam uw vader met een vriend, Viktor, langs die uw vlucht uit Armenië regelde. Op 22 december 2008 reisde u in een wagen naar Georgië. U vertrok er per boot naar een onbekende bestemming. Op 30 december 2008 kwam u in België aan waar u op 9 januari 2009 uw asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van de volgende documenten: geboorteakte, een attest dat u vertrouwenspersoon was voor Ter-Petrosyan tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008, een brief dd. 27/12/2008 van de HHSh, een bewijs van betaling van lidgeld aan de HHSh, en twee krantenartikels over uw vader. U heeft vanuit België contact met H.H. (...), de voorzitter van de HHSh in Artashat, die op de hoogte is van uw problemen. H.H. (...) liet u telefonisch weten dat uw vader eveneens vertrokken is uit Armenië opdat hij niet meegenomen zou worden. Momenteel heeft u geen weet waar uw vader is.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, is de door u beschreven ernstige vrees (CGVS p. 14-16, 18) dat u bij terugkeer naar Armenië door de autoriteiten zal worden omgebracht omdat u getuige was hoe een jongeman tijdens de betoging van 1 maart 2008 werd gedood door de ordediensten, niet aannemelijk. U brengt immers zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd

gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft.

Meer nog, na uw gehoor voor het Commissariaat-generaal werd er contact opgenomen met verantwoordelijken van de HHSh om bepaalde facetten van uw asielrelaas te verifiëren. Van 23 maart tot 1 april 2009 heeft immers een delegatie van het Commissariaat-generaal een missie uitgevoerd in Armenië om er de situatie in het land te evalueren na de gebeurtenissen verbonden met de presidentsverkiezingen van februari 2008. Tijdens deze missie werden er contacten gelegd met hoge verantwoordelijken van de HHSh zodat het Commissariaat-generaal in alle discretie beweringen van asielzoekers er zou kunnen laten verifiëren. Uit de informatie die het Commissariaat-generaal verkreeg, en waarvan een kopie bij uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat deze HHSh-verantwoordelijken via H.H. (...), de voorzitter van de HHSh in Artashat die volgens uw verklaringen op de hoogte is van uw problemen (CGVS p. 3, 9-10), de door u aangehaalde vervolgingsfeiten lieten verifiëren.

Uit deze informatie blijkt dat u inderdaad sinds 2004 lid bent van de HHSh en dat u tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008 optrad als vertrouwenspersoon voor Ter-Petrosyan in het kiesbureau nr. 1 te Artashat. Er wordt ook bevestigd dat uw vader lid is van de HHSh en van de regionale raad van de HHSh in Artashat, en dat hij tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008 optrad als vertrouwenspersoon voor Ter-Petrosyan in het kiesbureau nr. 1 te Artashat. Eveneens werd uw vader in de jaren 2008-2009 meerdere keren door de politie ondervraagd. Verder blijkt dat u op 01/03/2008 deelnam aan de manifestatie en dat u er tot zeer laat in de nacht aanwezig was. Aldus worden uw verklaringen bevestigd dat u en uw vader lid zijn van de HHSh, dat jullie vertrouwenspersoon waren voor Ter-Petrosyan tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008, dat u op 01/03/2008 deelnam aan de manifestatie, en dat uw vader meerdere keren door de politie werd ondervraagd.

Deze gegevens worden eveneens bevestigd door de door u aangebrachte documenten. Het attest van 14/02/2008 toont aan dat u vertrouwenspersoon was voor Ter-Petrosyan tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008. De brief dd. 27/12/2008 van de HHSh bevestigt dat u een actieve deelnemer van de HHSh bent, dat u tijdens de presidentsverkiezingen optrad als vertrouwenspersoon voor Ter-Petrosyan, dat u voor en na deze verkiezingen deelnam aan meetings en protestacties, en dat uw vader lid is van het plaatselijke partijbureau van de HHSh in Artashat (zie CGVS p. 9). Het bewijs van betaling van lidgeld aan de HHSh toont wederom aan dat u lid bent van de HHSh.

Het krantenartikel dd. 17/06/2008 toont aan dat uw vader toen deelnam aan een hongerstaking, een voorval dat niet wordt betwist. Het krantenartikel dd. 08/02/2008 handelt over de brute aanhouding van uw vader op 7 februari 2008, een gebeurtenis die evenmin wordt betwist.

Noch de bovenvermelde informatie die werd verkregen via hoge verantwoordelijken van de HHSh, noch de door u aangebrachte documenten, tonen echter aan dat u getuige was van de dood van een opposant tijdens de betoging van 1 maart 2008 of staven de ernstige problemen die u en uw vader hierna zouden gekend hebben.

Het is bovendien bijzonder merkwaardig dat in de brief dd. 27/12/2008 opgesteld door H.H. (...), de voorzitter van de HHSh in Artashat die op de hoogte is van uw problemen CGVS p. 3, 9-10), helemaal geen melding wordt gemaakt van uw beweerde problemen. Uw motivering dat H.H. (...) zoiets niet op papier kan zetten is niet aannemelijk. Meer nog, aangezien de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde verantwoordelijken van de HHSh via H.H. (...) zoals hierboven werd vermeld bepaalde facetten van uw asielrelaas lieten verifiëren, is het bijzonder merkwaardig dat H.H. (...) met betrekking tot uw aanwezigheid op de manifestatie van 01/03/2008 **geen informatie heeft over uw getuigenis van een moord**, "waardoor men bijgevolg uw beweringen hieromtrent niet kan bevestigen noch ontkennen". Aangezien u stelt dat H.H. (...) op de hoogte is van uw problemen, terwijl het tegendeel blijkt uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, wordt de geloofwaardigheid van de concrete aanleiding van uw vlucht, met name uw bewering dat u getuige was van de dood van een opposant tijdens de gebeurtenissen van 01/03/2008, compleet ondermijnd. U stelt immers ook dat u sinds u in België bent contact met H.H. (...) heeft gehad en toen vernam dat de politie nog bij uw ouders is langsgekomen, dat de politie uw ouders lastig valt omwille van u, en dat uw vader ook het land heeft verlaten zodat hij niet meer omwille van u zou worden aangehouden. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat H.H. (...) eveneens melding zou maken van deze zwaarwichtige problemen van uw vader. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt verklaart H.H. (...) echter dat uw vader in de jaren 2008-2009 meerdere keren door de politie werd ondervraagd, zonder meer.

De vaststelling dat u beweert dat de voorzitter van het lokale partijbureau van de HHSh in Artashat op de hoogte is van uw problemen, en u zelfs via hem vernomen heeft dat uw vader ernstige problemen ondervond waardoor hij het land moest verlaten, terwijl uit de informatie voorhanden op het

Commissariaat-generaal blijkt dat deze lokale voorzitter geen weet heeft van deze beweerde ernstige problemen, ondermijnt compleet de geloofwaardigheid van de door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen inzake uw vluchtroute van Armenië naar België. U verklaart (CGVS p. 4-6, 19-20) dat uw reispaspoort op 7 februari 2008 werd in beslag genomen door de Armeense politie. Op 22 december 2008 reisde u in een wagen naar Georgië. U weet niet hoe u de grens passeerde, u stelt dat er toen wel documenten werden getoond maar u weet niet dewelke. U vertrok vanuit Batumi per boot naar een onbekende bestemming. U weet niet waar u aan land kwam en reisde in een minibus met de hulp van een chauffeur naar België. U weet niet door welke landen u reisde en stelt dat er onderweg geen controles plaatsvonden. U stelt niet te weten of er tijdens uw vlucht bepaalde (vervalste) documenten werden gebruikt. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen informatie kan geven over de reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van de documenten die werden gebruikt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst. Het door u overig aangebrachte document, met name uw geboorteakte, bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 3 van het EVRM.

Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoekster stelt in haar land van herkomst vervolgd te worden omwille van politieke redenen. Zij was getuige van de wandaden van de overheid en zij moest op geen hulp van haar autoriteiten rekenen daar zij door hen gevisieerd werd omdat zij getuige was geweest van hun eigen wanpraktijken. De overheid

deed onmiddellijk het nodige om alle bewijzen van deze moord uit te wissen. Er kan van haar moeilijk verwacht worden om bewijzen te leveren aangaande deze moord. In haar interview zijn geen tegenstrijdigheden terug te vinden, wat bewijs geeft van de oprechtheid van haar verhaal.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan objectieve vaststellingen en verzoekster dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. De commissaris neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS, nr. 134.545 van 3 september 2004).

Verzoekster stelt dat het CGVS inlichtingen heeft genomen via de Belgische ambassade in Armenië, dewelke op haar beurt het hoofdkantoor van de oppositiepartij gecontacteerd heeft en dewelke op haar beurt het lokaal bureau gecontacteerd heeft. Haar politieke activiteiten werden bevestigd.

Verweerder stelt: *“dat verzoekster haar asielrelaas op grondige wijze onderzocht is, rekening houdend met alle elementen. Zoals verzoekster zelf heeft aangehaald, werd er na het interview contact opgenomen met verantwoordelijken van de HHSh om bepaalde facetten van verzoekster haar asielrelaas te verifiëren. Van 23 maart tot 1 april 2009 heeft immers een delegatie van het Commissariaat-generaal een missie uitgevoerd in Armenië om er de situatie in het land te evalueren na de gebeurtenissen verbonden met de presidentsverkiezingen van februari 2008. Tijdens deze missie werden er contacten gelegd met hoge verantwoordelijken van de HHSh zodat het Commissariaat-generaal in alle discretie beweringen van asielzoekers er zou kunnen laten verifiëren. Uit de door het CGVS verkregen informatie blijkt dat deze HHSh-verantwoordelijken via H.H. (...), de voorzitter van de HHSh in Artashat die volgens haar verklaringen op de hoogte is van haar problemen (CGVS p. 3, 9-10), de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten lieten verifiëren.*

In casu is uit deze informatie gebleken dat verzoekster inderdaad sinds 2004 lid is van de HHSh en dat zij tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008 optrad als vertrouwenspersoon voor Ter-Petrosyan in het kiesbureau nr. 1 te Artashat. Er wordt ook bevestigd dat haar vader lid is van de HHSh en van de regionale raad van de HHSh in Artashat, en dat hij tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008 optrad als vertrouwenspersoon voor Ter-Petrosyan in het kiesbureau nr. 1 te Artashat. Eveneens werd verzoekster haar vader in de jaren 2008-2009 meerdere keren door de politie ondervraagd. Verder blijkt dat verzoekster op 01/03/2008 deelnam aan de manifestatie en dat zij er tot zeer laat in de nacht aanwezig was. Aldus worden verzoekster haar verklaringen bevestigd dat zij en haar vader lid zijn van de HHSh, dat zij vertrouwenspersoon waren voor Ter-Petrosyan tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008, dat zij op 01/03/2008 deelnam aan de manifestatie, en dat haar vader meerdere keren door de politie werd ondervraagd. Deze gegevens worden eveneens bevestigd door de door verzoekster aangebrachte documenten. Het attest van 14/02/2008 toont aan dat zij vertrouwenspersoon was voor Ter-Petrosyan tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008. De brief dd. 27/12/2008 van de HHSh bevestigt dat zij een actieve deelnemer van de HHSh is, dat zij tijdens de presidentsverkiezingen optrad

als vertrouwenspersoon voor Ter-Petrosyan, dat zij voor en na deze verkiezingen deelnam aan meetings en protestacties, en dat haar vader lid is van het plaatselijke partijbureau van de HHSh in Artashat (zie CGVS p. 9). Het bewijs van betaling van lidgeld aan de HHSh toont wederom aan dat verzoekster lid is van de HHSh. Het krantenartikel dd. 17/06/2008 toont aan dat haar vader toen deelnam aan een hongerstaking, een voorval dat niet wordt betwist. Het krantenartikel dd. 08/02/2008 handelt over de brute aanhouding van haar vader op 7 februari 2008, een gebeurtenis die evenmin wordt betwist."

Verzoekster stelt dat zij contact opnam met de heer H.H. (...) die aan haar bevestigde dat de vraag of hij weet had dat zij getuige was geweest van de moord aan hem niet zou gesteld zijn. Het zorgvuldigheidsbeginsel is dan ook geschonden. De voorzitter stelt in zijn schrijven enkel dat hij omtrent de getuigenis van de moord geen informatie heeft. Niemand kan hierover informatie verstrekken daar dit officieel niet geweten is en er geen info voorhanden is. Hij zegt niet in zijn schrijven dat hij daar geen weet van heeft.

Verweerder stelt: "(...)dat verzoekster geen enkel bewijs kan aanbrengen van het door haar beweerde contact met de heer H.H. (...). Vervolgens stelt verweerder vast dat verzoekster de door het CGVS ingewonnen informatie betwist, onder meer stelt dat aan de heer H.H. (...) niet zou gevraagd zijn of hij weet had van het feit dat zij getuige was van de moord. Verweerder kan verzoekster hierin echter niet bijtreden. Uit het bij het administratieve dossier bijgevoegde Cedoca-antwoorddocument (ARM2009-111 dd.14/12/2010) blijkt duidelijk er wel gevraagd is naar deze getuigenis en de problemen die verzoekster hierdoor zou gekend hebben.(...)"

De Raad schaart zich achter dit verweer en stelt vast dat de commissaris-generaal niet onzorgvuldig geweest is, maar de door verzoekster aangehaalde feiten grondig onderzocht heeft en dat in tegenstelling tot wat verzoekster stelt de vraag naar de getuigenis van verzoekster wel degelijk gesteld is. Uit het administratief dossier blijkt dat de heer H.H. (...) aangaande het incident op 1 maart 2008 bevestigde dat verzoekster heeft deelgenomen aan de manifestatie van 1 maart 2008 en tot zeer laat in de nacht gebleven is, maar zij hebben geen informatie dat zij getuige was van een moord, zodat zij noch kunnen bevestigen noch kunnen ontkennen wat verzoekster gesteld heeft bij het commissariaat-generaal (ARM2009-111 dd.14/12/2010 p.4). Deze informatie is alleszins geen bewijs van de door verzoekster aangehaalde doding terwijl zij deelnam aan een betoging, die zij ook anderszins niet bewijst.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift "Dat niemand hierover info kan verstrekken daar dit officieel niet geweten is en er geen info voorhanden is." Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij omwille van haar aanwezigheid met andere betogers bij de door haar aangehaalde doding tijdens een betoging het voorwerp van vervolging zou zijn in geval van terugkeer naar Armenië. Verzoekster beschikt over geen bewijs met betrekking tot de aangehaalde doding en maakt het niet aannemelijk dat zij de Armeense overheden in dit verband in verlegenheid zou kunnen brengen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 9 juli 2009 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Armeens machtig is. De bestreden beslissing is gesteund op het verslag van dit gehoor en op het onderzoek dat in Armenië verricht is. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de Commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

Verzoekster meent dat de verklaringen omtrent de vluchtroute niets te maken hebben met haar politieke motieven en hier niet verder op in dient te worden gegaan.

Verweerder stelt: "dat de geloofwaardigheid van het reisverhaal wel degelijk een element kan zijn ter beoordeling van de vluchtelingenstatus. De asielinstanties mogen van een asielzoeker immers correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de door hem afgelegde reisroute (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004; RvV, nr. 31.151 van 4 september 2009). Verzoekster brengt geen enkel pertinent gegeven aan dat hierop een nieuw licht kan werpen. De bestreden beslissing zet op gefundeerde wijze uiteen waarom er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekster haar verklaringen inzake haar vluchtroute van Armenië naar België."

De Raad schaart zich achter dit deel van het verweer en de bestreden beslissing.

Het eerste middel is niet gegrond. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend.

2.2. In een tweede middel roept verzoekster de schending in van 48/4 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM. Verzoekster meent wel degelijk een systematische vervolging te riskeren in haar land van herkomst omwille van politieke problemen. Haar eigen autoriteiten respecteren de mensenrechten niet. Zij loopt een reëel risico op een onmenselijke, vernederende behandeling. Zij loopt een ernstig risico dat haar leven, veiligheid of vrijheid bedreigd wordt door willekeurig geweld. Zij loopt een reëel risico op ernstige schade.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-465/07>).

Verzoekster heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het administratief dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt verzoekster geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt verzoekster geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS